

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΟΤΙΚΗΣ
ΓΕΦΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

**ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ - ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
(ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ)**

«Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν...;»
Ἰω σ ἡ φ, Μητροπολίτου Προικοννήσου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΛΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 29 Ι Ο Υ Ν Ι Ο Υ 2014

✠ « Π Ε Τ Ρ Ο Υ Κ Α Ι Π Α Υ Λ Ο Υ

ΤΩΝ ΠΑΝΕΥΦΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ».

« Ποίοις εὐφραμιῶν στέμμασιν... ; »

Ιωσὴφ, Μητροπολίτου Προικοννήσου

(γεν. στη Σητεία της Κρήτης το 1955, εξελέγη Επίσκ. Αριανζού το 1989, Μητρ. Ν. Ζηλανδίας το 2003 & Μητρ. Προικοννήσου το 2008)

Ο Ιούνιος σημαδεύεται πάντοτε από την πανέορτη μνήμη των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, που τιμάται από την Εκκλησία μας στις 29 του, μετά μάλιστα από νηστεία προς τιμήν των Πρωτοκορυφαίων.

Η 29^η Ιουνίου δεν είναι, βεβαίως, η ημέρα, κατά την οποία μαρτύρησαν οι δύο στύλοι της Εκκλησίας, αλλά η ημέρα, κατά την οποία, το έτος **258**, ο Πάπας Σίξτος ο Β΄ μετακόμισε τα πανίερα λείψανά τους στην Κατακόμβη του Αγίου Σεβαστιανού της Ρώμης. Έκτοτε η ημέρα αυτή, ως ημέρα κοινής τιμής και για τους δύο Αποστόλους, επισκίασε την ημέρα του μαρτυρίου του καθενός, κι έτσι, από χρόνους αρχαίους ήδη, η Εκκλησία τιμά τον Πέτρο και τον Παύλο **μαζί**. Κι όχι μόνο με κοινή ημέρα γιορτής, μα και με περίοδο νηστείας κοινή και για τους δύο.

Η νηστεία μάλιστα αυτή, κατά την οποία καταλύουμε και ψάρι τα Σαββατοκύριακα - κατά την αυστηρότερη παράδοση - ή όλες τις ημέρες της εβδομάδας εκτός από Τετάρτη και Παρασκευή - κατά την επιεικέστερη, αρχίζει τη Δευτέρα μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων και λήγει την 28^η Ιουνίου. Έτσι, όμως, εάν το Πάσχα συμπέσει την 3^η Μαΐου ή αργότερα, νηστεία των Αγίων Αποστόλων δε γίνεται. Μάλιστα στην Κρήτη υπολογίζουν τη διάρκειά της λέγοντας: «Όσες 'πομένουν τ' Απριλίου [ημέρες, δηλαδή, μετά από το Πάσχα] και τρεις από το Μάη».

Τους τιμά (η Εκκλησία) και με εικόνες που τους εικονίζουν και τους δύο μαζί, είτε *αγκαλιασμένους σε αδελφικό ασπασμό Χριστού*, είτε να *κρατούν στα χέρια τους συμβολικά την Εκκλησία στο Κυριακή 29 Ιουνίου - Πέτρου και Παύλου των πρωτοκορυφαίων αποστόλων*

σχήμα ενός βυζαντινού ναΐσκου, τονίζοντας έτσι **την ενότητα της Πίστεως και την ενότητα της Εκκλησίας**, η οποία αποτελέστηκε κυρίως από δύο διαφορετικά στοιχεία: *Τὸν παλαιὸν Ἰσραήλ* (τους Εβραίους), προς τον οποίο και κατά κύριο λόγο στράφηκε το ιεραποστολικό έργο του Πέτρου, *καὶ τὰ ἔθνη* (τους ειδωλολάτρες), που υπήρξαν αντίστοιχα το κατεξοχήν αντικείμενο της ιεραποστολής του Παύλου. Επίσης, με Ναούς κοινούς και για τους δυο, και με ύμνους κοινούς, όπως αυτούς του Εσπερινού της γιορτής τους.

Ποια λόγια άξια να βρει κανείς για να εγκωμιάσει τους Πρωτόθρονους των Αποστόλων; Τι σχέδια και τι πλουμίδια του λόγου να επιστρατεύσει; Τι είδους άνη ποιητικά να δρέψει και να τους τ' αφιερώσει; Τι μπορεί να σταθεί άξιο για έναν Πέτρο, που ομολογώντας ότι ο Κύριός μας είναι «ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» φανέρωσε *τὴν πέτρα τὴν ασάλειτην*, που πάνω της είναι θεμελιωμένη και βασίζεται η Πίστη η αληθινή των σωζόμενων, κι έγινε έτσι και ο ίδιος ταυτόχρονα η πρώτη πέτρα του πνευματικού οικοδομήματος της Εκκλησίας; Τι μπορεί να σταθεί άξιο για να υμνήσει «τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις» ενός Παύλου, «τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας... τοὺς ῥαβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ νανάγια» που υπέμεινε «ἵνα κόσμον κερδίῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ» του, όπως η μούσα του Αγίου Ανδρέα, Αρχιεπισκόπου Κρήτης, διερωτάται;

Πώς να υμνήσεις το «Στόμα των Αποστόλων», που «ἐπήρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο» (Πράξ. 2, 14) μπροστά στο πλήθος την ημέρα της Πεντηκοστής, και όσοι άκουσαν αυτό το πρώτο άγιο κήρυγμά του το θεόφθογγο, «κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ» και βαπτίσθηκαν «καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰί ὡσεὶ τρισχίλιαι» στην Εκκλησία; (Πράξ. 2, 41). Πώς να υμνήσεις το θεόκλητο «Διδάσκαλο των Εκκλησιών», που «τοῖς πασι γέγονε τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ»; (Α' Κορ. 9, 22).

Τί να θυμηθεῖς πρώτο από τον Πέτρο και να το εγκωμιάσεις; Τον ενθουσιασμό; Την ταπεινώση; Τα σωτήρια και λυτρωτικά πικρά δάκρυα της μετανοίας μετά το τρίτο εκείνο «οὐκ οἶδα Κυριακή 29 Ιουνίου - Πέτρου και Παύλου των πρωτοκορυφαίων αποστόλων

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 21 – ιβ' 9)

Ἰδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνη λέγω, τολμῶ καγώ. Ἐβραῖοί εἰσι; Καγώ Ἰσραηλιταί εἰσι; Καγώ σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Καγώ διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρίς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι χωρὶς τῶν παρεκτός ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγώ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δη οὐ συμφέρεи μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἑτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἰδελφοί, για ο,τιδήποτε τολμᾷ κάποιος να καυχηθεῖ – σαν ανόητος μιλό – τολμῶ κι εγώ. Εβραῖοι εἶναι αυτοί; κι εγώ. Εἶναι Ἰσραηλίτες; κι εγώ. Εἶναι ἀ- Κυριακὴ 29 Ἰουνίου – Πέτρου καὶ Παύλου τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων

πόγονοι του Αβραάμ; κι εγώ. Είναι υπηρέτες του Χριστού; – θα μιλήσω σαν τρελός – εγώ είμαι με το παραπάνω. Μόχθησα πιο πολύ απ’ αυτούς, με χτύπησαν με αφάνταστη αγριότητα, φυλακίστηκα περισσότερες φορές, κινδύνεψα πολλές φορές να θανατωθώ. Πέντε φορές μαστιγώθηκα από Ιουδαίους με τα τριάντα εννιά μαστιγώματα. Τρεις φορές με τιμώρησαν με ραβδισμούς, μία φορά με λιθοβόλησαν, τρεις φορές ναυάγησα, ένα μερόνυχτο έμεινα ναυαγός στο πέλαγος. Έκανα πολλές κοπιαστικές οδοιπορίες, διάβηκα επικίνδυνα ποτάμια, κινδύνεψα από ληστές, κινδύνεψα από τους ομογενείς μου Ιουδαίους, κινδύνεψα από τους εθνικούς. Πέρασα κινδύνους σε πόλεις, κινδύνους σε ερημιές, κινδύνους στη θάλασσα, κινδύνεψα από ανθρώπους που υποκρίνονταν τους αδελφούς. Κόπιασα και μόχθησα πολύ, ξαγρύπνησα πολλές φορές, πείνασα, δίψασα, πολλές φορές μου έλειψε εντελώς το φαγητό, ξεπάγιαζα και δεν είχα ρούχα να φορέσω. Εκτός από τα άλλα είχα και την καθημερινή πίεση των εχθρών μου και τη φροντίδα για όλες τις εκκλησίες. Ποιανού η πίστη ασθενεί και δεν ασθενώ κι εγώ; Ποιος υποκύπτει στον πειρασμό και δεν υποφέρω κι εγώ; Αν πρέπει να καυχηθώ, θα καυχηθώ για τα παθήματά μου. Ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού – ας είναι ευλογημένο το όνομά του στους αιώνες – ξέρει ότι δεν λέω ψέματα. Στη Δαμασκό, ο διοικητής - εκπρόσωπος του βασιλιά Αρέτα έβαλε φρουρούς σε όλη την πόλη για να με συλλάβει. Μέσα όμως από ένα άνοιγμα του τείχους με κατέβασαν με καλάθι και ξέφυγα από τα χέρια του. Δεν με συμφέρει βέβαια να καυχηθώ· θα το κάνω όμως, γιατί πρόκειται για οράματα κι αποκαλύψεις που μου χάρισε ο Κύριος. Ξέρω έναν άνθρωπο πιστό, ο οποίος πριν από δεκατέσσερα χρόνια ανυψώθηκε μέχρι και τον τρίτο ουρανό – δεν ξέρω αν ήταν με το σώμα του ή χωρίς το σώμα, αυτό ο Θεός το ξέρει. Ξέρω ότι αυτός ο άνθρωπος – ή ήταν με το σώμα ή χωρίς το σώμα δεν το ξέρω, ο Θεός το ξέρει – μεταφέρθηκε ξαφνικά στον παράδεισο κι άκουσε λόγια που δεν μπορεί ούτε επιτρέπεται να τα πει άνθρωπος. Γι’ αυτόν τον άνθρωπο θα καυχηθώ· για τον εαυτό μου όμως δεν θα καυχηθώ, παρά μόνο για τις ταλαιπωρίες μου. Άμα θελήσω, λοιπόν, να καυχηθώ, δεν θα φανώ ανόητος, γιατί θα πω την αλήθεια. Το αποφεύγω όμως, μήπως εξαιτίας τού μεγαλείου των αποκαλύψεων, με θεωρήσει κανείς παραπάνω απ’ αυτό που βλέπει ή ακούει από μένα. Για να μην υπερηφανεύομαι όμως, ο Θεός μου έδωσε ένα αγκάθι στο σώμα μου, έναν υπηρέτη του σατανά να με ταλαιπωρεί, ώστε να μην υπερηφανεύομαι. Γι’ αυτό το αγκάθι τρεις φορές παρακάλεσα τον Κύριο να το διώξει από πάνω μου. Η απάντησή του ήταν: «Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμή μου φανερώνεται στην πληρότητά της μέσα σ’ αυτή την αδυναμία σου». Με περισσότερη ευχαρίστηση, λοιπόν, θα καυχηθώ για τις ταλαιπωρίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού. (ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

Κυριακή 29 Ιουνίου – Πέτρου και Παύλου των πρωτοκορυφαίων αποστόλων

τὸν ἄνθρωπον»; Τὴν Τέλεια μετὰ ταῦτα ἀφοσίωσθ στο Θεάνθρωπο και Τὴν Τριωλὴ ὁμολογία Τῆς αἰῶνις προς Αὐτόν, για την οποία και ἀκουσε ἀπό το στόμα Του το «βόσκει τὰ ἄρνια μου» και «ποιῖμαινε τὰ πρόβατά μου»; Τη θεόσοφη διδασκαλία του τη θησαυρισμένη στις **δύο Καθολικές Επιστολές** του, ἢ το πανάγιο μαρτύριο του υπέρ του Χριστοῦ στην «**Αἰωνία Πόλη**», ὅπου πότισε με το **άλικο** (*) ἀποστολικό αἶμα του το νεόφυτο δένδρο της Εκκλησίας των Ρωμαίων;

Τί ν' ἀναλογισθεῖς πρῶτο ἀπό τον Παῦλο και να το ἐξημνήσεις; Τον ἐνθεο ζήλο με τον οποίο περιόδευσε κατ' ἐπανάληψη, με ἀπειρους κινδύνους, κακουχίες, στερήσεις και προβλήματα, ὅλη τη Μεσόγειο, ευαγγελιζόμενος στους λαούς της την εν Χριστῷ σωτηρία; Την υπομονή του στο «σκόλοπα» (αγκάθι) που του χάρισε ο Θεός για να τον «κολαφίζει» (ταλαιπωρεῖ) ἰσοβίως; Την παρρησία του ἐνώπιον των ἀρχόντων του κόσμου τούτου; Την ευγένειά του που τον ἔκανε να σέβεται ἀκόμα και τον παρανομούντα Ἀρχιερέα των Ιουδαίων; Το βάθος το ἀπύθμενο της ταπεινοφροσύνης του, ἐξαιτίας της οποίας, καθὼς ἀναθυμάται τον καιρό που ἦταν πολέμιος της Εκκλησίας, ονομάζει τον εαυτό του «ἐκτρωμα» και «ἐλάχιστο των Ἀποστόλων» και φθάνει να λέει «οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ»; Την προσοχή του και το ἀνύσταχτο ενδιαφέρον του και την πατρική του αγωνία για τον πνευματικό καταρτισμὸ των πιστῶν και τη στήριξη των *κατὰ τόπους* Εκκλησιῶν, που μαρτυροῦνται τόσο χαρακτηριστικὰ ἀπό το: «*τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπανσάμην μετὰ δακρῦν νουθετῶν ἕνα ἕκαστον*» κι ἀπό το **τρυφερότατο** ἐκεῖνο: «*τεκνία μου, οὐς πάλιν ᾠδίω, ἄχρις οὔ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν*» (Γαλ. 4, 19) μέχρι το τόσο **υπεύθυνο**: «*ἢ ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν*»; (Β' Κορ. 11, 28). Την τέλεια ἀγάπη του που τον ἔκανε να λέει το **ανεπανάληπτο** ἐκεῖνο: «*Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;*» (Β' Κορ. 11, 29). Την **εργατικότητά του και τη λεπτότητα της ψυχῆς του, που**

(*) ἄλικος = κόκκινος

Κυριακὴ 29 Ιουνίου - Πέτρον και Παύλον των πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων

τον έκαναν, παρά τα μεγάλα βάρη του αποστολικού του έργου, να μετέρχεται και την ταπεινή τέχνη του σκηνοποιού, για να προσπορίζεται εξ ιδίων «τροφάς και σκεπάσματα», χωρίς να επιβαρύνει κανέναν και να μη δίδει βάρος σε κανέναν; Την αφιλαργυρία του, που τον έκανε να λέει με σεμνότητα: «ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα»; Ποια του αρετή και ποιο του χάρισμα να φέρεις πρώτο στη θύμησή σου; Σταματάς μόνο στην τελευταία του θυσία, το επιστέγασμα όλων των ατέλειωτων, των ασταμάτητων δια βίου θυσιών του υπέρ του Χριστού, τη θυσία του αίματός του κάτω από το ξίφος του Νέρωνα, και παραιτείσαι από τα άλλα, ευλαβούμενος το ύψος του θειοτάτου ανδρός!

Με τέτοια δεδομένα ο λόγος κατά φυσική ακολουθία πρέπει να δοθεί στον άγιο της Εκκλησίας υμνογράφο, που εκφράζει τη φωνή και τη συνείδηση του ιερού Σώματός Της, για να κατακλείσει αυτός τις φτωχές και ανάξιες τούτες γραμμές με το ιδιόμελο του Ν΄ ψαλμού του Όρθρου της εορτής: «Πέτρε κορυφαίε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑ πέρ ἡ μ ὦ ν (Χ ρ ι σ τ ῶ) π ρ ε σ β ε ὑ σ α Τ ε».

Ιωσήφ Προικονήσου, απόσπασμα από το βιβλίο «Οσμὴ ζωῆς», εκδ. Ἄθως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΞΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 30 Ιουνίου 2014, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Πέμπτη 3 Ιουλίου 2014, Ἅγιος Ἐλευθέριος Κοιμητηρίου 7:00π.μ.

Σάββατο 5 Ιουλίου 2014, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

2) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ, ΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ (ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚ/ΛΟΥ)

Δευτέρα 30 Ιουνίου 2014, 7:00μ.μ. Ἁγιασμός & Μέγας Πανηγ. Ἐσπερινός.

Τρίτη 1^η Ιουλίου 2014, 7:00π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία & 7:00μ.μ. Μεθέορτος Ἐσπερινός & Ἱερό Ἐυχέλαιο.

3) ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α.

Η Ξνοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα διοργανώνει Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή **στὴν Ἱερά Μονή Ξυαλλειστῆρας Ἀλιάρτου Βοιωτίας**, τη Δευτέρα 7 Ιουλίου 2014. Ὁρα αναχώρησης 3:30μ.μ. από τον Ἅγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 15 €.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3ΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακή 29 Ιουνίου - Πέτρου και Παύλου των πρωτοκορυφαίων αποστόλων